

Образки два що репрезентують палаци Матерац мусулбасовий червоний.

В столовій ізбі і галереї

1. Образ короля єгомосці Генрика III
2. Образ короля єгомосці шведського.
3. Образ Потоцького Гетьмана Великого Коронного.
4. Образ, що репрезентує Турка
5. Образ Євстахія Дашкевича.
6. Образи три, що репрезентують дами турецькі.

7. Образки два, що репрезентують ... і Тамерлана.

9. Образ, що репрезентує бабу і діда, що грає.
10. Карт різних п'ятнадцять.

В покою по другій стороні.

1. Образ що репрезентує богиню з купідоном.
2. Образ що репрезентує голандців.
3. Образ, що репрезентує Бестію, що пожирає невинного чоловіка і
4. Образ що репрезентує ліс зелений.

5. Килими шовкових два.

Шафи перед кабінетом

З них взято шкла різного гатунку...

Кабінет від бібліотеки

Образ що репрезентує трьох царів у чорних рамах.

Образ що репрезентує маляра що малює у чорних рамах.

Образ народження Христа в рамах чорних золотистих.

Образ Матері Божої з ісусом і святою Катериною.

Образ другий народження Христа в рамах чорних сріблом прикрашених.

Образ Адама і Єви з тилу стоїть Ангел з мечем.

Образків малих два в чорних округлих рамах. Килимів турецьких шовкових сріблом роблених два.

Столик оксамитовий червоний.

Осіб скляних маленьких шість.

11. Образ, що репрезентує старого, який дивиться через окуляри

12. Образ, що репрезентує вояка з галябардою.

13. Образ, що репрезентує старого, що читає книжку в рамах золотистих.

14. Образ що репрезентує жінку, яка підливає квіти.

Дальший реєстр образів у скарбниці.

1. Образ Найсвятішої Панни з дитям що спить.

2. Образ, що репрезентує на дошці годинник висячий.

3. Образ, що репрезентує качки, голуби і різне птаство.

4. Образ Ісуса Христа з написом *Esse Homo*.

Образи з Лазенок тудиж паном... і інші речі.

З лазенок самих образів взято – 40

Каламар філігранної роботи прикрашений срібними штучками.

Каламар такий другий з паперами і різними списками.

Шралер зелених півшовкових великих штук – 4.

Столиків складних шкірою оббитих штук – 90.

Фарфур гданських різних малих і великих штук – 90.

Список використаних джерел та літератури:

1. Aftanazy R. Materiały do dziejów rezydencji. T. VII a. Warszawa. 1990. 696s. S. 573-574.

2. Connotacia obrazow w Zamku Żółkiewskim zabranych d. 15 maj Fnnj 1707 spisano. Warszawa. AGAD. Zbior A. Czołowskiego, sygn. 394. 185 s. ■

Андрій Гречило

ДО ПИТАННЯ ПРО СИМВОЛИ СІЛ ЖОВКІВЩИНИ

Протягом останніх 30-и років членами Українського геральдичного товариства було напрацьовано проекти символів для кількох тисяч міст і сіл України, виконаних відповідно до єдиних норм і з метою формування цілісної системи місцевої геральдики. Цій роботі передувала дослідницька та пошукова праця в архівах і бібліотеках. Для поселень, котрі давніше мали міські права, нові символи часто опрацьовувалися на основі історичних гербів, якщо ці за змістом надавалися до сучасного використання і не мали якогось негативного

сприйняття. Для більшості сіл переважно опрацьовувалися нові проекти, які мали підкреслювати індивідуальність кожного населеного пункту.

Активна робота велася зокрема й на Жовківщині, де до ліквідації внаслідок адміністративно-територіальної реформи 2020 року окремого району було затверджено місцевими радами герби та прапори Жовкви, Дублян, Рави-Руської, Куликова, Магерова, Воли-Висоцької, Гійча, Крехова, Малехова, Мокротина, Нової Кам'янки, Старої Скваряви.

На жаль, деякі місцеві ради не поінформували нас про розгляд питання про символи на сесіях і не надіслали для нашого архіву відповідної копії рішення. Хоча з інших джерел є відомості про використання цих гербі та прапорів. Тому в цій статті зупинимося на проєктах символів для восьми таких сіл.

ПОТЕЛИЧ

Символи Потелича були розроблені нами ще в 1990-х і надіслані сільській раді 2000 р. Потелич здавна користувався міськими правами. Проведені пошукові роботи в архівах України та Польщі дозволили виявити старі печатки містечка. Найдавніша фігурує на документах XVI ст.: на ній зображені два скошені навхрест ключі, вушками додолу. На печатках Потелича з наступних століть маємо цей же герб, лише на ньому додано дві зірки. Фактично, містечко користувалося цим знаком протягом 4 століть, до 1939 р. Тому було зроблено реконструкцію цих історичних символів.

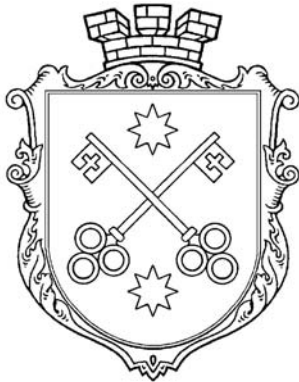
Герб: у синьому полі два скошені навхрест золоті ключі, вушками додолу, над і під ними – по срібній 8-променевої зірці (мал. 1).

Прапор: квадратне синє полотнище, на якому два покладені навхрест жовті ключі, вушками додолу, над і під ними – по білій 8-променевої зірці, по периметру прапор має жовту лиштву, заширшки в 1/10 його сторони (мал. 2).

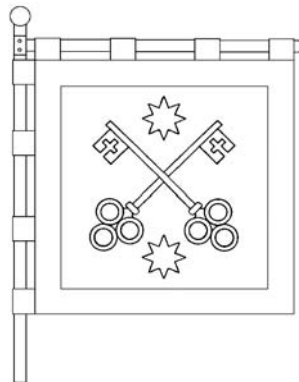
ГЛИНСЬК

Герб: у золотому полі червона кроква, над і під нею три червоні люльки, 2 над 1 (мал. 3).

Прапор: квадратне жовте полотнище, на якому червоний шеврон, що виходить із верхнього і нижнього країв (на відстані від 1/4 ширини сторони від древка до середини країв) і йде до середини вільної сторони; біля древка – червона люлька (мал. 4).

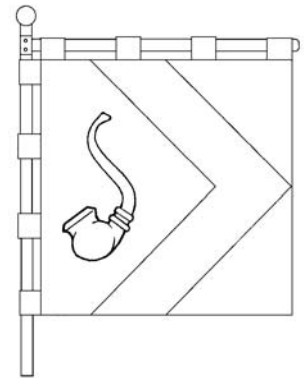
Мал. 1

Мал. 2

Мал. 3

Мал. 4

Золоте поле уособлює поклади глини, від яких поселення отримало свою назву. Люльки вказують на один із місцевих промислів, оскільки село в давнину славилось виготовленням керамічних люльок (файок). Червона геральдична кроква означає ще один давній промисел – добування бурого вугілля.

Проєкти були опрацьовані у квітні 2000 р.

ДОБРОСИН

Герб: у зеленому полі срібна балка, над і під нею – 5 срібних листків конюшини, 3 над 2 (мал. 5).

Прапор: квадратне полотнище, що складається із трьох горизонтальних смуг – зеленої, білої та зеленої (співвідношення їхніх ширин рівне 3:2:3), на верхній смузі 3 білі листки конюшини, на нижній – 2 (мал. 6).

Село здавна славилось своїми луками та пасовищами, а його назву навіть намагалися виводити від словосполучення «добре сіно», на що вказує зелене поле та листки конюшини. Срібна геральдична балка (на прапорі – біла смуга) означає потік Біла, над яким розташоване поселення. 5 листків можна було також інтерпретувати як 5 сіл, підпорядкованих на той час місцевій раді.

Проєкти розроблено у травні 2000 р.

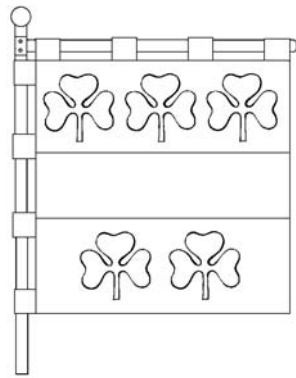
ЗАШКІВ

Герб: щит розтятий двічі на золоте, чорне та золоте поля, у чорному полі – вістрям вгору срібний меч із золотим руків'ям, у золотих полях – по чорному смолюскипу з червоним полум'ям (мал. 7).

Прапор: квадратне полотнище, що складається із трьох рівновеликих вертикальних смуг – жовтої, чорної та жовтої; на чорній смузі – білий меч із жовтим руків'ям, повернутий вістрям вгору, на жовтих смугах – по чорному смолюскипу з червоним полум'ям (мал. 8).

Мал. 5

Мал. 6

Меч є атрибутом Св. Архангела Михаїла – покровителя села і місцевої церкви. Також меч і смолоскипи вказують на Зашків як на батьківщину Євгена Коновальця, є символами боротьби за волю та пам'яті про національних героїв.

Проекти опрацьовано у травні 2000 р.

НОВА СКВАРЯВА

Герб: у золотому полі два зелені липові листки і зелене геральдичне вістр'я, на якому золотий липовий листок, у синій главі летить срібна чайка (мал. 9).

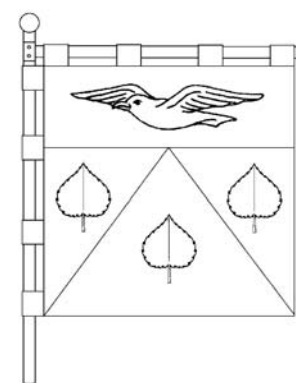
Прапор: квадратне полотнище, на верхній синій третині летить до древка біла чайка, від вередини нижнього краю цієї третини дві лінії до нижніх кутів ділять нижню частину на три поля – середнє зелене з жовтим липовим листком та два крайні жовті із зеленими липовими листками (мал. 10).

У документах 1633 р. Нова Скварява згадується як Чайкова Воля, тому чайка символічно вказує на цю давню назву поселення. Липові листки характеризують місцеву природу. Зелений колір є символом нового і опосередковано означає теперішню назву села, а жовтий – тутешні піщані ґрунти.

Проекти виконано у травні 2000 р.

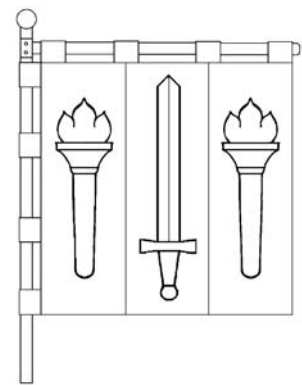
Мал. 9

Мал. 10

Мал. 7

Мал. 8

ЗВЕРТІВ

Герб: щит розтятий і перетятий на 4 поля, у 1-у та 4-у золотих – по червоному яблуку з зеленим хвостиком і листком, 2-е та 3-є поля зелені (мал. 11).

Прапор: квадратне полотнище, розділене на 4 рівновеликі квадратні поля, у жовтих верхньому від древка та нижньому з вільного краю – по червоному яблуку з зеленим хвостиком і листком, два інші поля – зелені (мал. 12).

Яблука підкреслюють природні багатства села. Зелений колір щедри сади, а золотий (на прапорі – жовтий) є символом сільського господарства, добробуту та щедрості місцевих мешканців. Ділення щита на чверті вказує на одну з версій про походження назви поселення – у давніх актах воно згадується як Wszwartow, що може походити від слова «чверть».

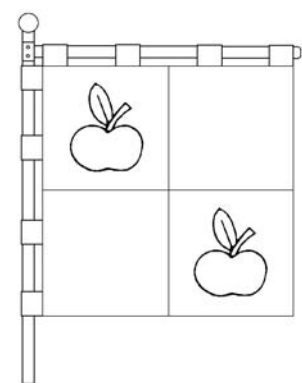
Проекти були розроблені у серпні 2008 р. Копію рішенням Надичівської сільської ради отримати не вдалося, хоча символи використовуються.

КОШЕЛІВ

Герб: у червоному полі золотий кошик, з якого виходить срібна качка з піднятими крильми та золотим дзьобом (мал. 13).

Мал. 11

Мал. 12

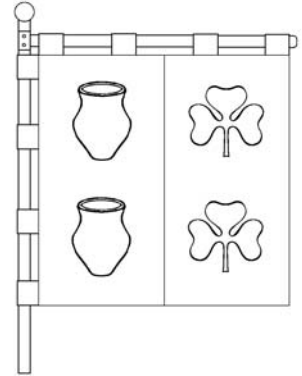
Мал. 13

Мал. 14

Мал. 15

Мал. 16

Прапор: квадратне червоне полотнище, у центрі - жовтий кошик, з якого виходить біла качка з піднятими крильми та жовтим дзьобом (мал. 14).

Золотий кошик є номінальним символом, асоціюється з назвою села й легко ідентифікується саме з Кошелевом, а качка – традиційний птах, що фігурував на давніших печатках сільської громади.

Проекти опрацьовано у серпні 2009 р.

СТРОНЯТИН

Герб: щит розтятий, у зеленому полі два срібні глечики з молоком, у срібному полі два зелені

листки конюшини (мал. 15).

Прапор: квадратне полотнище, розділене вертикально на 2 рівновеликі смуги, на зеленій від древка два білі глечики, на білому з вільного краю – два зелені листки конюшини (мал. 16).

Глечики з молоком підкреслюють один з видів заняття місцевих мешканців, а зелені листки конюшини підкреслюють природні багатства села.

Проекти виконано у серпні 2009 р. Копію рішенням про затвердження символів також отримати не вдалося, хоча до відзначення 610-ліття села відбулося посвячення герба та прапора. ■

Оксана Садова-Мандюк

СТІНОПИС ЮЛІАНА БУЦМАНЮКА У ЖОВКІВСЬКІЙ ЦЕРКВІ ПРЕСВЯТОГО СЕРЦЯ ХРИСТОВОГО

Іл. 1. Церква Прсв. Серця Христового. м. Жовква

Юліан Буцманюк (1885-1967) – український художник першої половини ХХ століття, найвизначнішим твором якого став його монументальний розпис монастирської церкви Пресвятого Серця Христового (Різдва

Христового) у Жовкві. Стінопис цього храму створювався митцем у два етапи, між якими була перерва у двадцять років. Більш того, другий етап оздоблення інтер'єру розтягнувся на ціле десятиліття.

Церква Різдва Христового, яка була збудована ще у ХVІІ столітті, на межі ХІХ–ХХ століть знаходилась у незадовільному стані. Під час планування ремонтних робіт було вирішено її перебудувати з метою збільшення. Для створення проекту нового храму запросили тогочасного ректора Львівської політехніки Едгара Ковача (1849-1912). Архітектор, розробивши план перебудови церкви, залишив частину старої будівлі і майстерно об'єднав усі архітектурні елементи давнього декору з новоствореними (іл. 1). Основна розбудова церкви тривала в 1902-1906 роках, проте упорядкування храму тривало ще довго. І хоча у 1907 році в монастирському часописі «Місіонар» було представлено графічне зображення ново-збудованої споруди [15, с. 1], все ж в наступних випусках редакція журналу неодноразово